

DE BEGRENZING

Toen ik in mijn visioenen
het heelal bekijken kon
en planeten met miljoenen
zag verdringen rond de zon
zocht ik heel lang naar mijn aarde
want daar kwam ik toch vandaan
maar wat nietig was zijn waarde
in dat wereldwijds bestaan
terwijl slechts naar mijn beste weten
en verbeelding van de geest
altijd de grootste der planeten
toch de aarde is geweest

Toen mijn visioen ten eind was
realiseerde ik terstond
hoe begrensd toch mijn bestaan was
en hoe kortzichtig ik dat vond
Nu begrijp ik waarom mensen
op die nietige planeet
alleen maar denken binnen grenzen
omdat hun geest niet beter weet
Zij vinden hun begrensde waarden
de allergrootste die er zijn
vandaar die zeer verdeelde aarde
die zo nietig is en klein

Ik begrijp nu ook de grenzen
van mijn eigen enge geest
waarvan waardevolle mensen
vaak de dupe zijn geweest
Nu begrijp ik waarom mensen
hongerlijden in een land
het komt door die verdomde grenzen
tussen hen en de overkant
Nu begrijp ik dat raketten
op eenieder staan gericht
om elkander te beletten
dat die begrenzing wordt ontwricht

Want hoe moet een mens toch leren
buiten zijn eigen enge grens
iedereen te accepteren
zoals hij zelf is als mens
Immers dan gaan zijn belangen
en zijn waarden naar de maan
en zijn grens reikt tot de aarde
dus zover kan hij nooit gaan
Als de mens eens kon gaan kijken
achter de grenzen van zijn aard
dan pas zal hem duidelijk blijken
hoe eng het leven hem vergaat.

Gerard Wortel (dorpsdichter)
gerardwortel@ziggo.nl